

„Ted' už to bude pořád.“

jáhen Josef Janšta <http://josefjansta.opava.org>

Šestiletá Emilka často stává u okna v dětském domově a vyhlíží maminku, která ji odtud odvede domů. Vychovatelky ji šetrně odvádějí k nějaké hře či práci. Ona se však stále k oknu vrací. Když jí pak musejí nařídít, aby okno opustila, tak je to často s pláčem.

Jednoho dne se konečně dočkala. Dozvěděla se o ní paní Lucie, která se rozhodla, že to s ní spolu s manželem zkusí. Svoje děti už měli odrostlé, a tak chtěli pomoci někomu, kdo své rodiče nemá. Šťastná Emilka si vykračuje mezi Dohnalovými, i když ví, že

se bude muset po prožitém víkendu vrátit v pondělí do domova. Šťastné jsou chvíle v rodině, nádherné je usínání po večerní pohádce a křečovitém objetí s novou maminkou. Bolestné je loučení v pondělní ráno na vrátnici dětského domova.

Emilka však už nestává u okna jako dříve, ale namísto toho sleduje kalendář, škrtá uplynulé dny a blíží se tak k vysněnému pátku.

Takto uplynula zima a v jenom krásném jarním pátku se loučí Emilka s dětským domovem a večer před usnutím stále znovu opakuje: „Ted' už to bude pořád.“

Ve zpovědnici klečí Michal a vyznává své hříchy. Po několika letech. Vždyť už je osmák a naposledy přijal svátost smíření před prvním svatým přijímáním. Ministran-

ti vykukují ze sakristie a jsou šťastní, že ke zpovědi Michala „dokopali“.

Pan farář přijímá vyznání a povzbuzuje ho cha ke konání dobra a k pravidelné svaté zpovědi. Michal je šťastný a slibuje knězi: „Ted' už to bude pořád.“

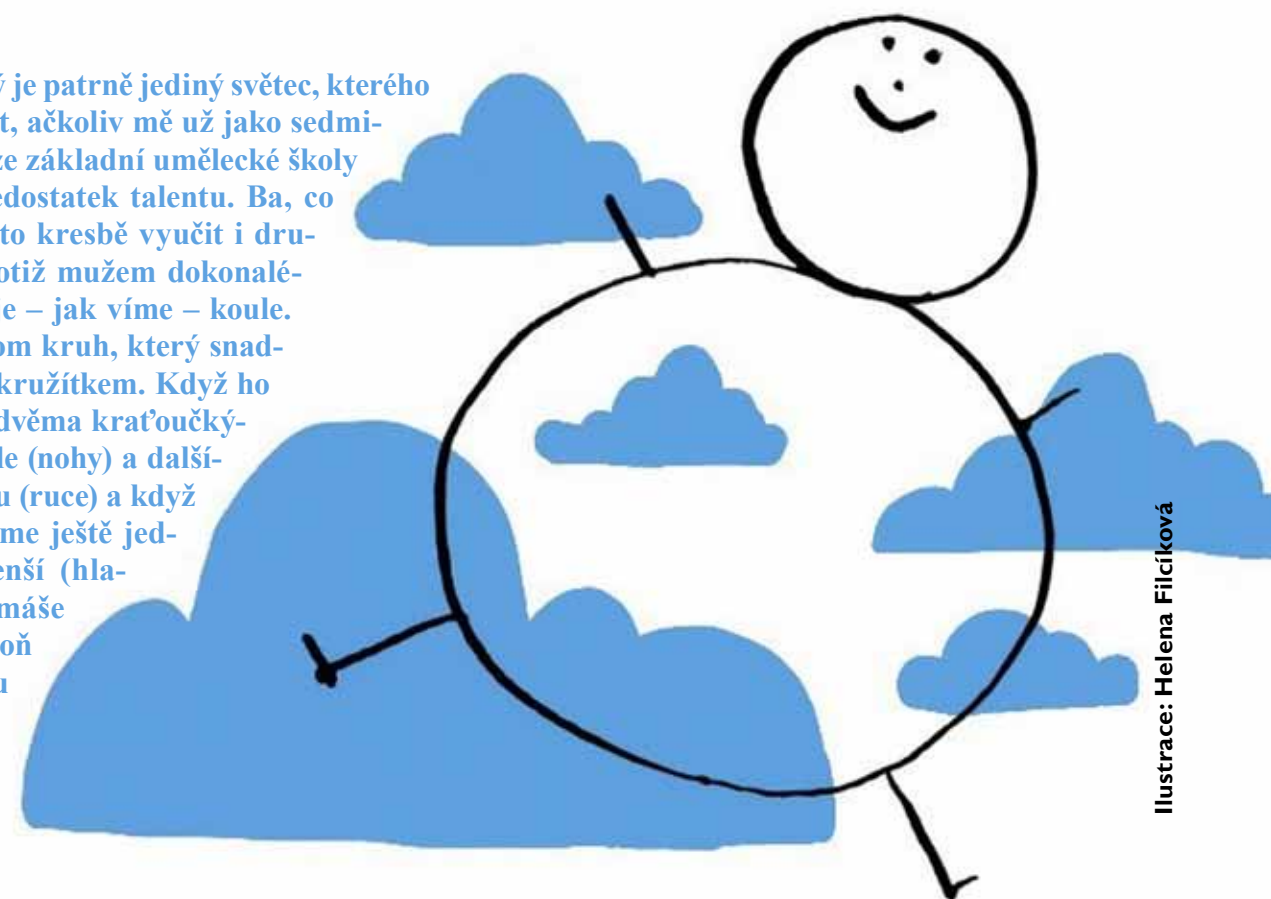
Prožíváme rok milosrdenství a znovu si uvědomujeme, že nás nebeský Otec přijal za své děti. Přes naše hříchy, nedostatky a mnohé nevěrnosti to nikdy neodvolá. Když ho večer odprosíme, tak můžeme usínat v jeho náručí a říkat si: „Takto to bude pořád.“

Ve svaté zpovědi nás přijímá, i když tam přijdeme s čímkoliv. A my si můžeme dát předsevzetí, že také vždycky odpustíme a že to tak bude pořád, až dojdeme do nebe, kde ono pořád se nazývá věčností.

Sláma NĚMÉHO vola

otec Štěpán Smolen

Tomáš Akvinský je patrně jediný světec, kterého dokážu nakreslit, ačkoliv mě už jako sedmi-letého vyhodili ze základní umělecké školy pro naprostý nedostatek talentu. Ba, co víc, dovedu v této kresbě vyučít i druhé. Tomáš byl totiž mužem dokonalého tvaru a tím je – jak víme – koule. Ve 2D verzi potom kruh, který snadno vykroužíme kružítkem. Když ho navíc opatříme dvěma kratouchkými úsečkami dole (nohy) a dalšími dvěma z boku (ruce) a když shora přikroužíme ještě jednu kružnici menší (hlava), máme Tomáše hotového – alespoň co se zevnějšku týče.

Ilustrace: Helena Filčíková

Jenže, jak už to nejen u svatých bývá, to nejzajímavější se skrývá uvnitř. Spolužáci, kteří neměli vytríbený smysl pro dokonalé tvary, se sice našemu světcovi smáli, ale to nejspíš proto, že přes jeho nemotorný zevnějšek nezahledli dobrodružný svět v jeho hlavě. Dokonce mu nadávali do „němého vola“, protože Tomáš ve škole pořád jen seděl a neříkal nic. Mnozí si mysleli, jestli snad není zastatý. Jenže pak jednou – po letech naslouchání – tenhle „němý vůl“, už jako člen dominikánského řádu, konečně promluvil a jeho slova zněla tak moudře, že byl pozván přednášet až na pařížskou univerzitu.

Posměváčkům tehdy spadla čelist, neboť Tomáš disponoval mozkiem, který by směle mohl konkurovat nejmodernějším procesorům. Myslel prý tak rychle, že byl schopen nestíhajícím zapisovatelům diktovat až šest různých textů zároveň. A jeho knihy, které tímto způsobem vznikly, církev dodnes doporučuje jako jedno z nejtrebnějších vyjádření katolické nauky. Takhle to šlo léta, náš světec psal a učil a lidé se vydávali přes celou Evropu, aby se s největším géníem středověku mohli osobně setkat.

Jenže pak to přišlo. Na památku svatého Mikuláše, 6. prosince roku 1273, sloužil Tomáš Akvinský mši svatou, měl při ní vidění a potom už nikdy nenadiktoval ani řádku. O tom, co tehdy zahlédl, dnes nikdo neví nic. Dochovala se nám jen slova, jež svěřil svému sekretáři, bratru Reginaldovi: „Nadešel konec mých námah. Vše, co jsem napsal, mi ve srovnání s tím, co jsem spatřil, připadá jako hromada slámy.“ Jen hroma-

da slámy. Slavná Teologická suma tedy zůstala nedokončená a Tomáš o tři měsíce později zemřel ve věku čtyřiceti devíti let.

Nebyl ten jeho zážitek jakýmsi Božím pohlavkem za chyby v jeho díle? Ne, naopak, byl spíš Božím pohlažením: Tomáš totiž došel rozumem do míst, za nimiž se otvírá prostor už jen pro vidění a zakoušení nebeských tajemství. Jako by celý život kreslil mapu krásné cizí země, mapu přesnou, která ho však přestala zajímat, jakmile ty vzdálené krajiny poprvé na vlastní oči zahlédl.

Pokud se chceme na cestu do nevýslovné země za obzorem tohoto života připravit, určitě nám neuškodí, pokud poležíme chvíli v mapách – a ta Tomášova je jednou z nejpřesnějších. Ale je to... jen mapa. A naším úkolem je přichystat se k cestě. Na papíře můžeme donekonečna zkoumat vrstevnice, ale k čemu to, pokud si nikdy nesbalíme batoh a nevykročíme vpřed. K čemu čistá psát knížky o pomerančích, když se nevypravíme do země, kde rostou, abychom nějaký utrhlí a snědli.

A kudy se do té země jde? Po stezkách svatosti, jak jinak. I Tomáš po nich šel. Věděl toho neskonale víc než my a věděl taky, že vědět není všechno – že je třeba především být, přichystat své já pro krajiny Nebe. Proto trávil čas nejen nad knížkami, ale i na kolenou. Modlil se, zpovídal se, sloužil mši svatou, a tím se připravoval pro místa, jejichž mapy kreslil. Nestačilo mu, že ví, chtěl i vidět. „Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uvidí Boha.“

SOUTĚŽ O LET VRTULNÍKEM

SOUTĚŽ O LET VRTULNÍKEM SE BLÍŽÍ DO FINÁLE! JE TU TŘETÍ A POSLEDNÍ ÚKOL

...- / -.- / .-.- / -- / . / - / ..- / .-.- // -.- /
 .- / .- / - / -.- // -- / .. / .- / -.- // -.- / -.-
 / . / - / ... / - / -.- / .. // ... / . // ... / -.- /
 -.- / .. / . / -.- / . / -.- / .. // .- // -.- / -.- /
 / ... / . / - / -.- / .. // -.- // -.- / . / -.- // ...
 / -.- / -.- / -.- / -.- / .. /

Vylušti zašifrovaný text a obě odpovědi nám zašli na mail soutez@tarsicius.cz do 15. března 2016. V dubnovém čísle vyhlásíme vítěze, který se bude moci těšit, že se proletí ve vrtulníku. Těšíme se na vaše odpovědi.

Foto: archiv Alfa Helicopter

SOUTĚŽ O LET VRTULNÍKEM